

Proti Maďarsku vede Evropská unie permanentní justiční válku, přitom její vlastní struktury jsou prohnílé podvodem skrz naskrz. Maďarský předseda vlády Orbán, který už musel nesčíslněkrát zažít Tantalova muka, když ho špinili podprůměrní poslanci EP, téměř se dá říct, že útočit na Maďarsko je jejich klíčovou činností, včera twittoval: „Dobré ráno v Evropském parlamentu“, je u toho velké foto rozchechtaných chlapů se sektem v rukách a citací v podtextu: „A EP je velmi zneklidněn maďarskou korupcí.“ Guy Verhofstadt, jehož poctivost je stejná jako nevinność vrátné v bordelu, Orbánovi odpověděl: „Viktore nebuď škodolibý, přijali jsme v EP zodpovědná opatření, ale ty pořád blokuješ protikorupční opatření.“ Tato systémová vrátná jenom dokazuje, že evropskounijní svět je světem totální vše pohlcující lži a duchovní tmy.

V systému evropskounijního vládnutí je poloha tzv. evropskounijního parlamentu velmi bizarní, toto těleso, které jediné z EU institucí si může nárokovat jakousi demokratickou legitimitu, se ve svých rezolucích a v realizaci minima pravomocí, které mu byly uděleny,

vždycky prokáže jako nejhnusnější orgán v celé mocenské struktuře EU, bez sebemenšího respektu k lidové vůli a zájmu členských zemí. Pokud by skutečně tento pseudo parlament vládl, před pár měsíci by se zahájila atomová válka s Ruskem, vše ruské včetně Čajkovského by se octlo na indexu, maďarská demokraticky zvolená vládnoucí elita by byla ve vězení a vládli by zde zmocněnci EU, ve školách by hlavním předmětem byly genderové teorie a největší investice by mířily do větrných mlýnů a do internačních táborů pro lidi štítící se evropskounijního dobra. Přenos z jednání EP divákovi způsobí nezměrná muka. EP je absurdním vrcholem zastupitelské liberální demokracie, je důkazem, že tento typ demokracie se přežil, maximálně může fungovat pouze v malém národním prostředí a s limitou v lidovém referendu.

.
EU má za sebou dlouhou historii podvodů a což je možná ještě horší tolerovaných lží, které médii otrávená Evropa přestala vidět a které nejenže jsou amorální, jako např. záměna ruských energetických dodávek za ázerbájdžánské a katarské, ale ekonomicky sebevražedné. Bez povšimnutí institucí EU, vyhodili Američané do povětří plynovody, aby Evropě vnutili velmi drahý zkapalněný plyn, společná evropská měna může mít oprávnění pouze v mediálních pohádkách atd. V březnu 1999 rezignovala evropská Komise vedená Santerem, kvůli podezření z rozpočtových podvodů. NATO tenkrát bombardovalo Srbsko i fosforovými bombami, když se ukázalo, že místopředsedkyně Komise a bývalá francouzská předsedkyně vlády Édith Cressonová podvodným způsobem nakládala s evropskými fondy. Nejen to, z EU peněz si platila i svého milence, což je celkem banální podvod, bylo by zajímavé zjistit kolik dnešních poslanců EP to nedělá? Evropský soud ji v roce 2006 za podvody odsoudil, ale velkou penzi bere klidně dál.

.
Od počátku tisíciletí narostly do tisícovek počty lobistů činných v evropském centru, původně šlo o pár stovek lidí, kteří lobovali za průmyslové a sociální sektory. Organizace jako Transparency

International, Lobby Control, Alter-EU, se shodují na tom, že dnes kolem i uvnitř evropských institucí působí kolem 30 tisíc profesionálních lobistů, vládních, ze zpravodajských agentur a mafií. Lobují Big Four, Deloitte, E&Y a obrovský počet převážně anglosaských advokátních kanceláří, mají to snadné, oficiální texty Unie jsou z neznámého důvodu pořád v angličtině, proč ne ruština nebo čínština, zvedlo by to IQ systému a část anglosaských lobistů by odpadla.

.
Proč to nastalo? Na evropské úrovni došlo k obrovské centralizaci rozhodovacích procesů (80 % národních legislativ má zdroj v Bruselu), přitom struktura evropských centrálních orgánů neodpovídá intelektuálně ani kapacitně roli, kterou usurpovaly. Tento svět rozhodovacího bahna je požehnáním a manou pro ty, kteří chtějí léčit miliony, chránit je před nepřátelskou ideologií a nebo jednoduše prosazovat své zájmy, těch bude většina. Rozhodovací procesy se v národních státech vyhlazovaly staletí, vždy šlo v nějaké podobě o optimalizování cesty realizace lidové popř. královské vůle. V evropském centru jde o vytvoření „konsensu“ o textech. Nejdřív to konzultuje Komise a výbory odborníků, pak kliknutím (průměr je jedno kliknutí za dvě minuty) to formálně schválí evropský parlament. Celý proces zbavuje volené zástupce kvality a zvýhodňuje schopné a bohaté lobby. Velmi často evropští poslanci se přímo nebo nepřímo berou za partikulární nebo privátní zájmy. Evropský rozhodovací proces kopíruje americký, aniž by byl Amerikou, tj. bez otevřených a politických vášnivých debat v médiích při hledání optimálního řešení.

.
| LIBOR ČÍHAL

■ ■ ■ ■ ■ (6 votes, average: 5,00 out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> **Pravidla diskuze**

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

>> **Jak poslat článek?**

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

